

ת"פ 3991/11/21 - מדינת ישראל נגד ראדי אבו עסב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 3991-11-21 מדינת ישראל נ' אבו עסב(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל

ע"י עו"ד ספיר מרדכי

המאשימה

נגד

ראדי אבו עסב

ע"י עו"ד ווסים דראושה

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של סחר בסמים, החזקת סמים, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר. ואלו עובדות הכרעת הדין:

על פי האישום השני, פעמים ספורות במועדים לא ידועים בשנים האחרונות, מכר הנאשם לאדם אחר כמויות קטנות של הירואין בעבור 100 ש"ח למנת סם.

על פי האישום השלישי, ביום 18.10.21 בסמוך לשעה 22:50 החזיק הנאשם 59 גרם הרואין בתוך שקית פיתות. שוטרים אשר עקבו אחרי הנאשם תפסו אותו ברחבת שער שכס והנאשם השליך את שקית הפיתות למרחק קצר, על מנת למנוע מהשוטרים למצוא את הסם. כאשר מצאו השוטרים את הסם, הנאשם השתולל וניסה להגיע אל השקית, וצעק על השוטרים, במטרה להפריע להם.

להשלמת התמונה אוסיף, כי בכתב האישום יוחסה לנאשם עבירה נוספת, ממנה זוכה.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם, המתבטאת בסוג הסם אותו החזיק הנאשם ומכר וכמות הסם המשמעותית אותה החזיק, והפגיעה אותה גרמו המעשים לערכים מוגנים שונים ובהם שמירה על שלום הציבור ובריאותו. לאור אלה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין שנתיים וחצי ועד ארבע וחצי שנים. בשל נסיבות המקרה, ובהן עברו המכביד של הנאשם ואי קבלת אחריות, ביקשה להשית עליו 46 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים ולהפעיל מאסר מותנה שלחובתו.

ב"כ הנאשם טען, כי עבירת הסחר בה הנאשם הורשע היא שולית לכתב האישום ועיקר מעשי הנאשם הם למעשה החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בנוסף, פירט ביחס לנסיבות חייו של הנאשם וניסיונות השיקום שעבר וביקש שלא למקמו ברף הענישה העליון שיקבע ולהותיר לו סיכוי לשיקום.

עמוד 1

הנאשם עצמו ביקש את התחשבותו של בית המשפט ואמר, כי כל בעיותיו נובעות מכך שהוא מכור לסמים. לדבריו, אם יישפט לעונש של שנה או שנה וחצי יוכל לעבור טיפול במסגרת העונש ולאחר מכן במרכז יום.

מתחם העונש ההולם

הנאשם החזיק 59 גרם הרואין, וכאשר נעצר על ידי שוטרים השליך את הסם מידי על מנת שלא יתפס, והשתולל על מנת להפריע לשוטרים במלאכתם. כמו כן, הנאשם מכר פעמים ספורות כמויות קטנות של הרואין בעבור 100 ש"ח למנה.

פסיקה עקבית של כל הערכאות התייחסה לחומרתן של עבירות הסמים, נזקיהן והצורך להשית בגין עונשים מרתיעים, על מנת לצמצם את נגע הסמים. ר' למשל ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל:

"נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוך ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים".

ר' גם ע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל:

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד".

בקביעת מתחם העונש, יש לבטא את סוג הסם אותו החזיק הנאשם וכמותו - ומדובר בכמות נכבדה - 59 גרם, של הרואין, המהווה סם קשה אשר פגיעתו בצרכנים רעה וחמורה, ועל כן יש להשית בגין החזקתו והסחר בו עונשים מכבידים ומרתיעים. ר' למשל בהקשר זה ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל (17.05.2015), שם נפסק:

"רמת הענישה שנקבעה בפסקי הדין שאוזכרו לעיל ובפסקי דין אחרים, כשמדובר בהחזקת סם מסוג הרואין וקוקאין, שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעה בין 3 ל-5 שנות מאסר, כך שעונשו של המערער אינו סוטה לחומרה מרמת הענישה זו".

ר' גם ע"פ 4592/15 אשר מסעוד פדידה נ' מדינת ישראל (08.02.2016), שם נפסק:

"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיימים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נעטווח הענישה בין שלושה לחמש שנות מאסר".

ר' גם ת"פ (מחוזי חי') 6997-06-18 מטר (3.12.19), אשר בו נקבע מתחם של 3-5 שנות מאסר בעניינו של נאשם שהחזיק בביתו כ-65 ג' הרואין, שלושה משקלים וכ-2 ג' קנבוס. אמנם ערעור על גזר דין זה התקבל, אך מטעמים

הנוגעים לפגמים שנפלו בחיפוש (ע"פ 482/20, פסק דין מיום 4.6.20).

עוד יש לבטא בקביעת המתחם את נסיונו של הנאשם להרחיק את הסם על מנת שלא יתפס ואת ההפרעה לשוטרים וכן את העובדה שהנאשם מכר לאחר בעבר כמויות קטנות של הרואין - אם כי בשל דלות הפרטים ביחס לעסקאות אלה, אראה בהן נסיבה רלוונטית ביחס להחזקת הסמים, אך לא אשית בגינן עונש נוסף.

משכך, מתחם העונש ההולם לו עתרה המאשימה, מאסר לתקופה שבין שנתיים וחצי ועד ארבע וחצי שנים, נראה הולם את נסיבות המקרה, שלא לומר מתון, ועל כן אאמץ.

נסיבות שאינן קשורות למעשים

הנאשם יליד 1984, רווק, ובתקופה שקדמה למעצרו לא עבד והתקיים מהבטחת הכנסה. לחובתו הרשעות קודמות רבות במגוון עבירות, בגין נדון למאסרים שונים:

בשנת 1999 הורשע בבית משפט לנוער בעבירה של סיכון חיי אדם ונדון למאסר מותנה.

בשנת 1999 הורשע בבית המשפט לנוער בעבירה של שוד ונדון למעון נעול.

בשנת 2001 נקבע בהליכים נפרדים כי עבר עבירות של החזקת סכין ובריחה ממשמורת חוקית ונדון לעונשים מותנים.

בשנת 2001 הורשע בבית המשפט לנוער בעבירות פציעה וחבלה ונדון לארבעה חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2003 הורשע בבית משפט לנוער בעבירות רכוש ונדון לששה חודשי מאסר בפועל.

בשנת 2003 הורשע בעבירות אלימות, הפרת הוראה חוקית ועוד ונדון לשנה וחצי מאסר בפועל.

בשנת 2003 הורשע בהחזקת סכין והחזקת סמים ונדון לחודש מאסר.

בשנת 2004 הורשע בהפרת הוראה חוקית ועבירת רכוש ונדון לחודש מאסר.

בשנת 2006 הורשע בעבירות רכוש ונדון לארבעה חודשי מאסר.

בשנת 2008 הורשע בעבירות רכוש ונדון לחמישה חודשי מאסר.

בשנת 2010 הורשע בעבירות רכוש והחזקת סכין ונדון ל- 22 חודשי מאסר (הכוללים הפעלת מאסר מותנה).

בשנת 2011 הורשע בעבירות רכוש והחזקת סכין ונדון לשמונה חודשי מאסר.

בשנת 2016 הורשע בעבירות סמים, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטר ונדון לחמישה חודשי מאסר.

בשנת 2018 הורשע בעבירות סמים ונדון ל- 16 חודשי מאסר (הכוללים הפעלת מאסר מותנה) ולשמונה חודשי מאסר מותנה, שהוא חב הפעלה בשל הרשעותיו בתיק שלפני.

לצד זאת הורשע הנאשם לאורך השנים בעבירות נוספות בגין נדון לעונשים מותנים.

במהלך מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים בתיק זה נעשה ניסיון לשלבו בקהילה טיפולית ולשם כך שוחרר הנאשם ממעצר, אך הניסיון לא צלח.

דין והכרעה

מכלול שיקולי הענישה פועל לחובת הנאשם, והתקשיתי למצוא נקודות לזכותו:

מדובר באדם אשר לחובתו עבר מכביד, המעיד בו כי הרגיל עצמו לפגוע באחרים, ואין עליו מורא הדין כלל. מאסרים חוזרים ונשנים שהוטלו על הנאשם לא הביאו להרתעתו, וכך גם העובדה שבעת ביצוע העבירות היה לחובתו מאסר מותנה של שמונה חודשים. נתונים אלו מלמדים על כשלון ההרתעה בעניינו של הנאשם ועל כך שרק חומות הכלא ימנעו ממנו לעבור עבירות ויגנו על הציבור מפניו.

הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו. אין חולק, כי זכותו של נאשם היא לכפור ולדרוש שהמאשימה תוכיח את אשמתו, ואין להחמיר עמו בשל כך. עם זאת, נאשם המקבל אחריות למעשיו וחוסך זמן שיפוטי זכאי להקלה, אשר הנאשם שלפני לא יהנה ממנה. על כך אוסיף, כי הנאשם עמד על כפירתו אל מול מסד ראיתי מוצק וברור, למרות שלא היתה בפיו כל טענה של ממש להגנתו, והדבר מעיד על העדר מודעות לחומרת מעשיו והפסול שבהם.

עם זאת, הבאתי בחשבון לזכות הנאשם כי עשה ניסיון להשתלב בהליך טיפולי במהלך מעצרו, על אף שלא צלח, ואקווה כי ימצא את הכוחות להשתלב בהליך במסגרת המאסר.

לאור אלה, עמדת המאשימה, להשית על הנאשם עונש של 46 חודשי מאסר, המצוי בשליש העליון של המתחם, נראית סבירה בנסיבות הענין, ואף מתונה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 46 חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם והצדדים יגישו הודעה מתואמת בענין זה.
- ב. מפעיל מאסר מותנה של שמונה חודשים אשר הושת על הנאשם בת"פ 48065-10-18 ביום 17.12.18. עונש זה יופעל במצטבר לעונש המאסר שבסעיף א', כך שסך הכל יישא הנאשם ב- 54 חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו. הצדדים יגישו הודעה מתואמת לעניין זה.
- ג. עשרה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת סמים שהיא פשע.
- ד. חמישה חודשי מאסר, בו לא יישא, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה של שיבוש הליכי משפט או הפרעה לעובד ציבור.

סמים שנתפסו יושמדו כאשר פסק הדין יעשה חלוט.

לתשומת לב הגורמים הטיפוליים בשירות בתי הסוהר כי הנאשם הביע רצון לעבור הליך טיפולי במסגרת המאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו אלול תשפ"ב, 22 ספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים.